

Příloha školního řádu č. 1

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání a výchovy žáků



Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání a výchovy žáků

Práce a činnost žáka není hodnocena ve smyslu porovnávání s ostatními dětmi nebo sestavování žebříčku výkonů – takové hodnocení se neslučuje s principy pedagogického systému Montessori. Způsob hodnocení navazuje na práci žáka z vnitřní motivace, pomáhá k dovednosti vlastního sebehodnocení, umožňuje žákovi být úspěšný zapojit se do práce bez strachu z neúspěchu.

Na naší škole využíváme ve všech předmětech a všech ročnících slovní hodnocení. Slovní hodnocení respektuje individuální potřeby dítěte a pomáhá k pozitivnímu vývoji osobnosti a je tudíž neodmyslitelnou součástí naší koncepce.

Cílem hodnocení je poskytnout zpětnou vazbu. Žáka i jeho rodiče by mělo informovat o tom, jak žák zvládá danou vědomost, či dovednost, jak ji umí uplatnit. Důležité je, aby hodnocení mělo motivační funkci. Poskytovalo informaci o tom, kde má žák rezervy a ukazovalo cesty, jak je možno dosáhnout lepšího výsledku.

Hodnocení žáka musí být objektivní a musí přihlížet k možnostem žáka. Mělo by se soustředit na míru individuálního pokroku a zohledňovat snahu žáka. Do hodnocení se musí promítnout nejen pokrok v získávání vědomostí, ale i rozvoj potřebných kompetencí. Kritéria hodnocení by se měla odvíjet od klíčových kompetencí. Hodnocení má vést žáka k tomu, aby svou práci dělal vždy, jak nejlépe dovede, tedy s využitím svého potenciálu na maximum.

Žák se učí pro uspokojování svých vlastních potřeb z objevování nového a je veden k vlastnímu hodnocení své práce. Místo nabídky odměny a pochvaly jsou žáci vedeni k porovnání své práce s danými kritérii, učí se hledat svou chybu a cestu k její nápravě. S pochvalou učitel zachází přiměřeně – takovým způsobem, aby se žák nestal závislý na pochvale, na hvězdičce, na odměně, na jedničce; aby nedělal práci pro uspokojování představ dospělého, aby nepodléhal strachu z chyby a pocitu méněcennosti. Pochvalu učitel využívá diferencovaně u nových a nejistých dětí k navození pocitu jistoty a bezpečí.

Chyba má být ukazatelem toho, co je třeba procvičit, zopakovat; ukazuje žákům, že dělat chyby je přirozený a běžný jev v procesu učení a řešení problémů. Chyba je pro žáka zdrojem impulzů k vlastnímu zdokonalování, pro učitele ukazatelem další vzdělávací cesty žáka.

O výsledcích žáka jsou kromě něho samotného informováni i jeho zákonní zástupci. A to dvěma základními formami – konzultacemi tzv. tripartitní schůzky a vysvědčením. Konzultace probíhají dvakrát do roka každé čtvrtletí mezi půlročním a ročním hodnocením. Jde o setkání učitel – žák - zákonný zástupce a společné zhodnocení přístupu k práci, dosažených výsledků a naplánování dalšího postupu.

1. Vedení žáků k dovednosti sebehodnocení

Práci se sebehodnocením zažívají žáci při každodenní školní práci tím, že mají za úkol porovnávat svou vlastní práci s chybovou kontrolou, vzorem nebo správným řešením a sami si opravovat své chyby a nedostatky. Zpětnou vazbu jim dává také možnost spolupracovat na stejném úkolu se spolužáky a porovnávat tak své pracovní tempo, způsob práce, správnost řešení nebo spolupracovat s několika žáky ve skupině a porovnat si vzájemné rozdělení úkolů a zodpovědnost za společnou práci. Důležité je umožnit žákům, aby svou práci často prezentovali (a tím konfrontovali) před ostatními a zajistit, aby práce všech žáků ve třídě byly vystavovány.

Práce a činnost žáka není hodnocena ve smyslu porovnání s ostatními žáky nebo sestavování žebříčků výkonů. Způsob hodnocení navazuje na práci žáka z vnitřní motivace, pomáhá k dovednosti vlastního sebehodnocení. Umožňuje žákovi být úspěšný, zapojit se do práce bez strachu z neúspěchu. Způsob hodnocení žáků – práce s chybou a pochvalou – jsou jedním ze základních principů při uplatňování pedagogiky podle Marie Montessori. Vychází už ze samotného přístupu dospělého (rodiče, učitele, ...) k žákovi – laskavý, partnerský přístup, který vytváří přístup k tomu, aby žák:

- ✚ poznával své přednosti a nedostatky, možnosti a hranice
- ✚ dokázal odhadnout své síly a schopnosti
- ✚ uvědomoval si, co je mu příjemné – co nepříjemné, a jak to dát ostatním vhodně najevo
- ✚ učil se plánovat další cesty k učení a zdokonalování
- ✚ mohl volit takové způsoby učení, o kterých ví, že jsou pro něj účinné a spolehlivé

Dovednost slovně ocenit svou práci a kriticky si uvědomit nedostatky, chyby a možnosti zlepšení mají žáci osvojenou při příchodu do školy v různé míře. Využíváme možnosti konfrontace této dovednosti v komunitním kruhu tak, aby žáci měli co nejvíce možností slyšet, jak se dá ocenění a kritické zhodnocení formulovat a vyjádřit.

U nejmenších školáků začínáme pocitovým uvědoměním a pojmenováním toho, co se dařilo a z jaké vlastní práce mají největší radost, s čím jsou nebo nejsou spokojeni:

- ✚ co se mi dnes podařilo
- ✚ z čeho jsem měl radost
- ✚ co mi moc nešlo, co se mi nedařilo
- ✚ co dělám rád a co nerad
- ✚ co mi šlo snadno a lehce
- ✚ kde jsem vynaložil velké úsilí
- ✚ co udělám příště jinak, aby se mi dařilo lépe
- ✚ co se mi líbilo a co ne
- ✚ kdo mě rušil, co mě rušilo
- ✚ kdo mi pomohl, co mi pomohlo
- ✚ jak se cítím, když se mi něco povede
- ✚ jak se cítím, když se mi nedaří
- ✚ podle jakých pravidel jsem pracoval
- ✚ které pravidlo jsem porušil
- ✚ jak bych mohl poradit nebo pomoci

Dále se žáci učí ústně ocenit konkrétní úkoly, ocenit práci druhých značkami a symboly, postupně přechází k porovnávání práce se zadáním a předem danými kritérii, písemnému hodnocení konkrétních úkolů a skupinové práce. Větší zkušenosti s formulací hodnocení potřebují žáci při vlastním sebehodnocení školní práce za určité období:

- + slovní ocenění vlastní práce
- + slovní kritické zhodnocení vlastní práce
- + ocenění práce druhých značkami
- + slovní ocenění práce druhých
- + slovní doporučení k vylepšení práce druhých
- + písemné hodnocení práce ve vlastní skupině
- + písemné ocenění práce jiných skupin
- + společné sestavování kritérií pro práci
- + porovnání práce se zadanými kritérii
- + písemné hodnocení práce v určitém oboru za dané období
- + písemné hodnocení práce za určité období

Žáci se dovednosti sebehodnocení učí také tím, že společně s učitelem vymýšlí a sestavují kritéria a to, co se na určitém úkolu bude hodnotit a porovnávat, co je nyní na určitém úkolu to důležité. Potom mohou podle kritérií, kterým rozumí, zhodnotit, jak se jim práce povedla – samostatně nebo ve skupině. Pro učitele je sebehodnocení žáka také součástí diagnostických podkladů.

2. Kritéria hodnocení

Kritéria pro hodnocení žáka se odvíjí od klíčových kompetencí, sekundárně pak od očekávaných (resp. školních) výstupů. Učitel před každou činností žáky informuje, jaká jsou kritéria pro splnění dané činnosti. Důležitým prvkem pro vnitřní motivaci žáka je, že se na stanovování kritérií také určitou mírou podílí. Posiluje to jeho samostatnost v plánování a přebírání zodpovědnosti za vlastní učení. Kritéria se tak odvíjejí od konkrétní činnosti a úkolu.

Pomocí stanovených kritérií učitel zhodnotí, jak a do jaké míry bylo předpokládaných dovedností a vědomostí dosaženo. K průběžnému slovnímu hodnocení učební činnosti žáka je třeba systematický a neustálý sběr informací

Jaké metody a formy používá učitel při získávání většiny podkladů pro hodnocení:

- + pozorování z hlediska přípravy žáka na výuku, práce ve vyučování, snahy, pílě, výsledků a sebehodnocení
- + dialog s žákem ve všech segmentech vzdělávání (jeho příprava, práce, komunikace, spolupráce s ostatními, sebehodnocení) z hlediska naplňování cílových kompetencí vzdělávání
- + prověřování znalostí formou pracovních listů, online nástrojů apod.
- + diktáty - většinou si žáci volí dobu, kdy chtějí předepsaný test splnit
- + rozhovory se zákonnými zástupci nezletilých žáků
- + konzultace s ostatními učiteli
- + konzultace (podle potřeby) s psychologem či odborným lékařem

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb. Důležitým faktem je, že podklady pro hodnocení shromažďuje učitel v průběhu celého roku, nikoliv nárazově ze zkoušení. Podklady získané touto cestou, mají pro žáka tu výhodu, že odpadá prvek stresu a nervozity z testování a zkoušení a tím nedochází ke zkresení skutečně dosažených výkonů.

K čemu učitel přihlíží při hodnocení práce žáka:

- ✚ k sebehodnocení žáka a jeho portfolia
- ✚ k portfoliu žáka v podobě listinné i digitální
- ✚ ke školní práci – připravenosti, aktivnímu zapojení a prezentaci ve škole
- ✚ k měřitelným výsledkům - vyhodnotitelným výsledkům dílčích předmětových výstupů (např. v podobě pracovních listů)
- ✚ k hodnocení výstupů vedoucích k rozvoji osobnosti žáka
- ✚ k hodnocení zvládnutí rozvíjených předmětových dovedností
- ✚ k domácí přípravě a její prezentaci ve škole

Průběžně se učivo a práce žáků neznámkuje ani neboduje, žákovské knížky žáci nemají.

3. Záznamy o školní práci žáků (tzv. portfolia)

Žáci si zakládají portfolia s výsledky své školní práce v jednotlivých oblastech. Učitel průběžně hodnotí práce žáků komentářem, který obsahuje porovnání práce se zadanými kritérii a navrhuje žákovi postup k vylepšení další práce. Vychází také z různých učebních stylů, předpokladů a domácího zázemí dítěte.

Žáci mají své desky se záznamovými listy přehledu učiva. Přehled učiva vychází z očekávaných výstupů oborů. Záznamové listy jsou pro žáka přehledné a srozumitelné, aby se v nich dokázal sám orientovat. Jsou také pro žáka ukazatelem a nabídkou dalších možností úkolů v učení a pomocníkem v plánování práce.

4. Komunikace s žáky

Učitel diferencuje komunikaci s žákem – používá jazyk tak, aby žáka nehodnotil a neposuzoval, ale dal žákovi najevo, že získal novou dovednost, že se mu práce podařila. Nebo naopak ho navést k tomu, aby si úkol ještě zopakoval, práci lépe nacvičil, chyby opravil. Práci žáka je třeba projevit účast a uznání tak, abychom žáka nemanipulovali známými hodnotícími výroky typu: „To je ale pěkný obrázek, ty jsi šikovný, ty jsi ale...“ – ať v kladném či záporném smyslu. Úkolem učitele – v mateřské i základní škole – je navodit takovou atmosféru, aby se žáci neučili být závislí na pochvale a odměně a nebáli se udělat chybu.

5. Chybová kontrola u učebního materiálu a pomůcek

Materiál a pomůcky (specifický materiál, běžné výukové pomůcky a texty) jsou připravovány tak, aby žák sám viděl a poznal, zda úkol provedl správně, kde je chyba a jak ji opravit. Žáci jsou vedeni k práci s kontrolou, která je součástí pomůcky nebo se provádí porovnáním se vzorem.

Dovednost samostatné kontroly, nalezení rozdílů a chyby pokládáme důležitou životní kompetenci.

6. Spolupráce

Tréninkem spolupráce nahrazujeme soutěžení, záměrné porovnávání a sestavování pořadí mezi žáky. Po skupinové práci mají žáci možnost společně posoudit, jak se jim spolupracovalo, jaký díl úkolu splnili, jak byli platní své skupině. Posuzují sami sebe i své partnery. Hledají ocenění své práce a doporučují návrhy na vylepšení své skupině i ostatním.

7. Stupně hodnocení prospěchu

Stupně hodnocení prospěchu pro zachování propojení mezi klasifikací a slovním hodnocením (např. při přechodu na jinou školu a při potřebě formulovat celkové hodnocení na vysvědčení):

8. Předměty s převahou znalostního a teoretického zaměření

Stupeň 1 (výborný)

žák zvládá látku bez problému, používá správné a efektivní metody práce. Pracuje rychle a s jistotou. Je schopen uplatnit získané poznatky v praxi, je schopen výsledky své práce odůvodnit.

Stupeň 2 (chvalitebný)

žák zvládá látku, používá správné metody práce, pracuje s jistotou, jen zřídka se dopouští chyb, které s pomocí pedagoga snadno odstraní. Je schopen uplatnit získané poznatky v praxi, je schopen výsledky své práce odůvodnit.

Stupeň 3 (dobrý)

žák zvládá látku, pracuje s menší jistotou, občas se dopouští chyb, je schopen získané poznatky uplatnit v praxi.

Stupeň 4 (dostatečný)

žák zvládá látku pouze s pomocí pedagoga, při samostatné práci se dopouští chyb, poznatky uplatňuje s menší jistotou.

Stupeň 5 (nedostatečný)

žák látku nezvládá, jeho vědomosti a dovednosti jsou nesystematické. Potřebuje soustavnou pomoc pedagoga a i tak se dopouští chyb. Nedokáže získané znalosti uplatnit v praxi.

9. Předměty s převahou výchovného a uměleckého zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

10. Hodnocení na základě přezkoušení

Samostatnou kapitolou pro hodnocení jsou případy, kdy žák je v domácím vzdělávání, dosáhl v konkrétním předmětu vysoké absence (nad 30%) či navštěvuje po určitý časový úsek (obvykle 1 školní rok) jinou školu. Potom jsou podklady pro hodnocení tohoto žáka získávány na základě přezkoušení a případně předloženého předmětového portfolia.

Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a nehodnotí. Jejich hodnocení ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli hodnoceni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se nehodnotí.

11. Postup žáka do vyššího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem, pokud mu nebylo povoleno opakování z vážných zdravotních důvodů

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník

Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti, nejdéle však do konce školního roku, v němž dosáhne osmnáctého roku věku.

12. Komisionální a opravné zkoušky

12.1 Odvolání proti klasifikaci:

- ✚ má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení
- ✚ je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, požádá zákonný zástupce krajský úřad, komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka

- ✚ v případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, pak krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka tímto stanoveným řádem
- ✚ v případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní. Nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti

12.2 Komisionální zkoušky

- ✚ komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen "přezkoušení") jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad
- ✚ komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání
- ✚ v odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na základě žádosti krajského úřadu účastní školní inspektor
- ✚ výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení
- ✚ o přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy
- ✚ žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení
- ✚ konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem
- ✚ vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku

12.3 Opravné zkoušky

- ✚ žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
- ✚ opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
- ✚ žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

13. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním (zdravotním znevýhodněním je i dlouhodobá nemoc). Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze jeho postižení nebo znevýhodnění. Učitelé respektují doporučení PPP či SPC. Způsob hodnocení žáka je součástí individuálního vzdělávacího plánu, který vzniká ve spolupráci vyučujícího, zákonného zástupce žáka, případně i poradenského zařízení. Pro získávání podkladů pro hodnocení těchto žáků volí učitel vhodné a přiměřené způsoby a při zjišťování úrovně žakovských vědomostí a dovedností, volí takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá postižení nebo znevýhodnění negativní vliv.

Hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se řídí Vyhláškou č. 48/2005 Sb., pokud není jiným právním předpisem stanoveno jinak.

14. Hodnocení a klasifikace chování žáka

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje ustanovení školního řádu a pravidla společenského chování. Chová se a jedná slušně, taktně, zdvořile a ohleduplně, respektuje ostatní.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Žák se opakovaně dopustí méně závažných přestupků proti školnímu řádu nebo pravidlům chování. Případně se dopustí závažnějšího přestupku. Přistupuje k výchovným opatřením s projevenou snahou své jednání napravit nebo zlepšit své chování.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Žák se dopustí závažného přestupku proti školnímu řádu nebo pravidlům chování. Svým chováním a jednáním negativně ovlivňuje soužití ve třídě nebo škole. Svá pochybení a výchovná opatření buď nepřijímá, nebo je vůči nim apatický, a tak se obvykle dopouští dalších přestupků.

Níže uvedená kritéria jsou indikátory pro snížení stupně z chování.

Uspokojivé:

- + opakované hrubé porušení školního řádu - nevhodné jednání v rámci vrstevnických vztahů – opakované slovní útoky na spolužáka či dospělého
- + agresivní chování nebo ničení školního majetku, výrazně špatná pracovní morálka, opakovaná ředitelská důtka
- + 10 až 20 neomluvených hodin - současně škola obvykle konzultuje absenci žáka ve škole s úřadem

Neuspokojivé:

- + výjimečné případy obzvláště hrubých porušení školního i společenského řádu
- + nevhodné jednání v rámci vrstevnických vztahů – opakované hrubé slovní útoky na spolužáka či dospělého
- + agresivní chování nebo ničení školního majetku
- + více neomluvených hodin - současně škola má povinnost oznámit absenci žáka ve škole na úřad

15. Výchovní opatření

Pochvala třídního učitele

Třídní učitel může udělit za výrazný projev školní iniciativy, déle trvající úspěšnou práci, apod. pochvalu nebo ocenění.

Pochvala třídního učitele

Třídní učitel může udělit za výrazný projev školní iniciativy nebo déle trvající úspěšnou práci pochvalu nebo ocenění.

Pochvala ředitele školy

Ředitel školy může za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo mimořádně úspěšnou práci udělit ocenění nebo pochvalu.

Důtka třídního učitele

Za opakované méně závažné porušování stanovených pravidel a pokynů vztahujících se k bezpečnosti, chování žáků a plnění povinností dle ŠŘ může být žákovi udělena důtka třídního učitele.

Důtka ředitele školy

Za závažné a úmyslné porušování ŠŘ, úmyslné braní a ničení cizích věcí, pokus o podvádění, úmyslné ubližování a ohrožování zdraví ostatních může být udělena důtka ředitele školy.

16. Vysvědčení

Vysvědčení má formu osobního dopisu (slovní hodnocení), je adresné a učitel se v něm obrací *přímo na žáka*. Učitel se zaměřuje na zhodnocení žákovy půlroční práce - žák dostává popisným jazykem přehled učiva, které zvládl, se kterým se seznámil, či ve kterém by se měl ještě zdokonalit. Popisuje obtížnosti a snahu, kterou musel vynaložit na zvládnutí určité oblasti či problému vyučování. Slovní hodnocení oceňuje míru porozumění, praktického použití znalostí a dovedností, originálního zpracování nebo vynaložení velkého úsilí při plnění zadaného úkolu.

Slovní hodnocení musí být vždy konkrétní a vždy je nutné zachovat možnost převodu slovního hodnocení do klasifikačního stupně. V případě přestupu žáka na jinou školu se poslední vysvědčení převádí zpětně na známky.

17. Celkové hodnocení žáků na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

Prospěl(a) s vyznamenáním

žák je hodnocen tímto stupněm, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 a průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm 1.

Prospěl(a)

žák je hodnocen tímto stupněm, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 a současně nesplňuje podmínku pro celkové hodnocení Prospěl(a) s vyznamenáním

Neprospěl(a)

žák je hodnocen tímto stupněm, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5.

Nehodnocen(a)

není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem.

18. Desatero pro slovní hodnocení:

- ✚ Hodnotíme slovy.
- ✚ Nesrovnáváme žáky mezi sebou.
- ✚ Podporujeme sebehodnocení žáků, je na něj přesně vymezený čas.
- ✚ Popisný jazyk hodnocení a sebehodnocení poskytne jasnou informaci.
- ✚ Zpětnou vazbou podporujeme vnitřní motivaci.
- ✚ Volíme slova srozumitelná dítěti (i rodiči).
- ✚ Hodnotíme vykonanou práci, ne osobu.
- ✚ Hodnotíme věcně, bez výtek, nálepek i bez pochval.
- ✚ Vedeme děti k sebekontrolě, vyhledávání odlišností a chyb.
- ✚ Chyby jsou znamením k zastavení práce, zamyšlení a zopakování si učiva.